Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/46/2018
Identifikačné číslo spisu:	4111200003
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4111200003.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: POLAGRO, s.r.o., JELKA, so sídlom Hlavná 1237, 925 23 Jelka, IČO: 36 235 873, zastúpeného JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. Martin Jánský, proti žalovanému: Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Nábrežie za hydrocentrálou 4, 949 60 Nitra, IČO: 36 550 949, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, v mene ktorej koná ako konateľka a advokátka, JUDr. Mária Sokolová, o náhradu majetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 31Cb/1/2011, v konaní o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 15Cob/135/2014-223, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.
II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 5. júna 2014, č. k. 31Cb/1/2011-195, konanie na návrh žalobcu zo dňa 30.10.2012 neprerušil. Súd prvej inštancie nepovažoval návrh žalobcu na prerušenie konania za dôvodný, nakoľko podľa jeho názoru ust. § 141a ods. 1 O. s. p. nevybočuje z naplnenia účelu práva na súdnu ochranu vo vzťahu k žalovanému. V rámci svojho odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ zákon stanovuje pre konanie s kvalifikovaným rozsahom peňažného plnenia povinnosť súdu uložiť žalobcovi povinnosť na zloženie preddavku na trovy konania, jedná sa o ochranu žalovaného pred svojvoľným alebo zrejme bezúspešným uplatňovaním práva, čo je ako kritérium tiež jednou z podmienok oslobodenia od súdnych poplatkov. Súd prvej inštancie považoval ust. § 141a ods. 1 O. s. p., v ktorom je takáto podmienka zakotvená, za dostatočné vyváženie smerujúce k zachovaniu práva na súdnu ochranu a prístup súdu žalobcu, ktorý je presvedčený o opodstatnenosti svojho nároku uplatnenom v súdnom konaní, pričom spĺňa zároveň predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v závere skonštatoval, že nezistil ústavnú nekonformnosť, či vnútorný rozpor zákona, a to ani v súvislosti s neprípustnosťou odvolania proti rozhodnutiu vydanému v

zmysle ust. § 141a O. s. p.

2. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým uznesením zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 15Cob/135/2014 - 223, odvolanie žalobcu odmietol. Odvolací súd poukázal na to, že odvolanie žalobcu síce bolo podané v lehote, avšak nespĺňalo zákonom požadované náležitosti. Napriek tomu, že v odvolaní žalobca uviedol, že v lehote odvolanie doplní, neurobil tak. Na výzvu súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 209 ods. 1 O. s. p. s náležitým poučením vo forme uznesenia zo dňa 15. júla 2014, č. k. 31Cb/1/2011-219, ktorú žalobca prevzal dňa 22.07.2014, tento nereagoval a neodstránil tak nedostatky podaného odvolania. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti (ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p.) bol povinný postupovať podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. a odvolanie žalobcu odmietnuť.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom stručne uviedol, že podľa jeho názoru v predmetnom konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 O. s. p. bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8. januára 2015, č. k. 31Cb/1/2011-250, vyzval žalobcu, aby svoje dovolanie v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnil o osobitné splnomocnenie pre podanie dovolania a zastupovanie pred dovolacím súdom, udelené právnemu zástupcovi žalobcu. Zároveň vyzval žalobcu na konkretizovanie dôvodu dovolania, uvedenie dôkazov, ktoré požaduje vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha.

5. K dovolaniu žalobcu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalovaný. Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť, nakoľko neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, pričom tieto neboli doplnené ani na výzvu súdu prvej inštancie, ktorá obsahovala aj poučenie o následkoch neodstránenia vád podaného dovolania. Na doplnenie žalovaný poznamenal, že v konaní nebol naplnený žiadny z dovolacích dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p., a preto považuje podané dovolanie za nedôvodné.

6. V rámci doplnenia dovolania na výzvu súdu prvej inštancie obsiahnutú v uznesení zo dňa 9. januára 2017, č. k. 31Cb/1/2011 - 385, žalobca odôvodnil svoje dovolanie tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Dovolateľ zdôraznil znenie ust. § 164 C. s. p. (pôvodne ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), podľa ktorého, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 25C/39/2008, kde sa podľa jeho názoru riešia otázky (výsledky znaleckého dokazovania), ktoré majú význam pre rozhodnutie v tejto veci.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 239 O. s. p.

9. Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

10. Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [ust. § 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska (ust. § 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

11. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle ust. § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa ust. § 239 O. s. p., nakoľko nejde o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani odvolací súd nerozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska, ani nejde o potvrdzujúce uznesenie, v ktorom by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdzujúce uznesenie, ktorým by sa (ne)priznávali účinky cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené prípustnosť dovolania preto z ust. § 239 O. s. p. nemožno vyvodiť.

12. Dovolateľ odôvodnil podané dovolanie ust. § 237 písm. f/ O. s. p. s tým, že procesné vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. nenamietal, pričom existencia vád tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

13. So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.), pričom treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. nezakladá samo tvrdenie strany sporu o existencii niektorej z uvedených procesných vád; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

14. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

15. V zmysle ust. § 209 ods. 1 O. s. p., súd uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia vád odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d). Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

16. Podľa ust. § 205 ods. 1 O. s. p. sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

17. Súd prvej inštancie o žalobcovom návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. rozhodol tak, že konanie neprerušil. Následne proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, ktoré neobsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15.07.2014, č. k. 31Cb/1/2011-219, vyzval žalobcu na doplnenie odvolania s tým, že pokiaľ odvolanie žalobca nedoplní o zákonom predpokladané náležitosti, odvolací súd bude postupovať podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. a odvolanie odmietne.
18. Dovolací súd konštatuje, že nakoľko žalobca podané odvolanie nedoplnil, odvolací súd postupoval správne a takéto odvolanie odmietol (ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p.). Postupom odvolacieho súdu

nebola preto žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.
19. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.
20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).
21. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.